SvenskaCanadaTidningen

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
325 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år	0.75
Helt år till Första Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 9 Augusti, 1916.

Ett intressant arbete.

Vi mottogo nyligen från den svenske generalkonsuln i Montreal ett arbete om Sverige på engelska, kalladt "Sweden, historical and statistical handbook", utgifvet af den svenska regeringen och redigeradt af J. Guinchard. Detta högst intressanta arbete omfattar två digra volymer, synnerligen smakfullt inbundna och rikligt och prackert illustrerade. Bland medarbetarne märkas de främsta och bäst kända namnen på alla områden i Sverige. Den första delen behandlar Sveriges land och folk, den andra dess industrier. Arbetet i dess helhet är, som sagdt, högligen intressant och ger en öfverskådlig och djupgående bild af våra dagars Sverige och svenska folk.

Om vi icke minnas allt för orätt, var det endast för några månader sedan generalkonsul Bergström af det svenska utrikesdepartementet begärde, att detta verk jämte en del annan litteratur om Sverige skulle tillställas de svenska vicekonsulerna och andra här i landet. En bättre bok för allsidigt studium af det modärna Sverige kunde dr Bergström knappast ha valt. Att det äfven är af behofvet påkalladt, att en upplysningskampanj om Sverige påbörjas i Canada, torde vara otvifvelaktigt. Sverige är allt för litet kändt bland canadensarna, ja, äfven en del svenska vicekonsuler i detta land torde tyvärr äga ringa kännedom om det land, de representera. Förbindelserna mellan Sverige och Canada borde kunna vara lifligare än nu är fallet, och det är att hoppas, att handelsutbytet mellan dessa två länder tager ett oväntadt uppsving. Säkert är, att det här omtalade arbetet om Sverige skall bidraga därtill, om det väl sprides. Att dr Bergström kommer att göra allt, som står i hans makt för att nå detta mål äro vi förvissade om.

Vi vilja till sist uttala den önskan: Må arbetet "Sweden" medföra det goda, vi hoppas! Må detta arbete blifva den härold, som utropar Sveriges ankomst till Canada, och som inbjuder vårt nya fosterland till ökad samfärdsel med vårt gamla!

Merkantilismen och demokratien.

Prof. Gustav Cassel, som en gång i ett lyckligt ögonblick trädde fram här i landet som målsman för socialpolitiken gentemot den liberala nationalekonomien, har sedan dess passerat många utvecklingsskeden, som han ansett vara de för hvarje gång mest tidsenliga, skrifver en granskare i Social-Demokraten, tilläggande:

Också har den forna radikala socialpolitikern utpuppats som en konservativ arbetsgifvarregerings högtbetrodde ekonomiska rådgifvare, hvilken se'an, när andra tider kommo och hans tjänster icke i lika grad anlitades, mest väckt uppmärksamhet som principiell felfinnare på hvad andra i hans ställe fått i uppdrag att planera.

Det som föranledt dessa personhistoriska eerinringar är prof. Cassels varningar för den nyväckta merkantilistiska anda hvaraf han funnit ententen besjälad och som han påstår att den moderna demokratien, den liberala lika väl som den socialistiska, sväljt i sig — icke minst i neutrala länder! Författaren i Social-Demokraten replikerar till detta påstående:

Vi ha handgripliga och ojäfviga bevis att hr Cassel vare sig af okunnighet eller dållig vilja baktalar den moderna demokratien då han ogeneradt påstår att denna "sväljer" det förmyndarskap som han vill skrämma oss med. Hvarken för Englands eller Frankrikes del finns det någon sanning i denna beskyllning. Englands radikala press gaf genast uttryck åt sina farhågor att dess gamla frihandelsgrundsatser icke kommit tillbörligt till sin rätt på konferensen och anmälde i sådant fall bestämdt motstånd, och hvad Frankrike beträffar se vi i l'Humanité dess fackliga medarbetare Luquet genast från början reserverad. Han pekade på att konferensens uttalanden dock lyckligtvis äro obestämdt hållna och att mycken diskussion ännu kommer att behöfvas innan man blir ense om verkliga mått och steg. Och han slöt: "Vi vilja hoppas att dessa kommande öfverläggningar alltjämt skola föras i vänskaplig anda och leda till lösningar som trygga frihet och oberoende i demokratiska framsteg, i återvunnen fred. Detta är hvad Frankrikes folk sträfvar efter för egen likson för allas räkning. För detta är det vi i denna stund bära alla offer. Och vi vilja dessa lösningar, fria från alla ansatser till merkantilism eller till ekonomisk och militär imperialism". Sedan dess har den socialistiska parlamentsgruppen i en officiell förklaring, då den senast beviljade budgeten, kraftigt understrukit just dessa synpunkter, sagt sitt nej mot all långt gående protektionism, som skulle gå ut öfver arbetarklassen i alla länder, och energiskt vägrat att genom ett ekonomiskt krig mot Tyskland efter freden förlänga det europeiska krigets olyckor.

Men hr Cassel bedyrar med sin vanliga jargong att den moderna demokratien "sväljt i sig" merkantilismens anda, ty sådant passar att de som anse sig vara Sveriges mest bildade kretsar, skola tro vara sanning.

"Neutrala röster"

Harald Hjärne framträder som "neutral röst" i ett tyskt arbete med detta namn, utsändt under prof. Rudolf Euckens beskydd af ett Leipzigförlag i syfte att låta representanter för de neutrala folken själfva redogöra för läget och stämningarna inom hvars och ens hemland, skrifver "Dagens Nyheter" i Stockholm. Representerade äro, utom Sverige, Amerika, Holland, Norge och Schweiz. En dansk medarbetare har det, efter hvad prof. Eucken uppger, visat sig omöjligt att erhålla. För Sverige svarar, som sagdt, prof. Hjärne, och inledaren är mycket lycklig för att uppdraget förvärfvats denne Sveriges främste historiker och "en af dess ledande andar". Hur föga den senare delen af representationen stämmer med den nuvarande verkligheten vet hvarje svensk. Hr Hjärne är så långt ifrån ledande att han i högre grad än någon annan ännu verksam politiker blifvit en ensam man, en politisk Sonderling, och det blef på nästan symboliskt vis uttryckt då han med brytande af riksdagsenigheten utförde sin aftackning af hr Steffen för dennes oskadliggjorda Ålandsinterpellation. När prof. Eucken i öfverdrifven artighet mot de neutrala medarbetarna anför Heraklits ord att en är lika god som tiotusen, uppnår han således för den svenska författarens del endast en grotesk parodisk verkan.

Själf bör han genom hr Hjärnes uppsats ha kommit till insikt om att som representant för neutraliteten har namnet inte varit något godt val, mindre på grund af hr Hjärnes bestämda partitagande för Tyskland — det förlåtes honom säkert med nöje — än till följd af det illa dolda förakt hvarmed han betraktar den principiella neutraliteten, ehuru han praktiskt ger Sveriges hittillsvarande neutralitetspolitik sin tillslutning. Ett af krigets resultat har nämligen för hr Hjärne blifvit att neutraliteten som folkrättsligt privilegium eller plikt och som historiskt framtidsperspektiv förlorat starkt i kurs.

Äfven som specimen för hederstiteln Sveriges mest framstående historiker kan den Hjärneska uppsatsen omöjligt tillerkännas ens det slätaste approbatur. Lyckligtvis för hr Hjärne har hans anseende som historiker säkrare grund än hans framställningar af samtidens inre svenska historia. Hvad han i den tyska publikationen har att berätta om de politiska tilldragelserna i Sverige under tiden före världskrigets utbrott är temperamentsfullt och intressant, men historia är det inte i ordets vetenskapliga betydelse, snarare i dess skönlitterära.

Hr Hjärne har inte kunnat förlika sig med att den Lindmanska regeringen begärde sitt afsked efter den stora valkatastrofen 1911 och han anser tydligen att konungen handlat alltför ädelmodigt då han utnämnde "de liberala till sina rådgifvare med långtgående fullmakter, äfven med risk att detta hans högsinta förtroendebevis skulle kunna misstydas som ett erkännande af den allena saliggörande parlamentarism som står i strid med Sveriges grundlagar". Förtroendet blef också illa lönadt: ministären hade rentaf djärfheten att högt proklamera parlamentarismen som sin ledstjärna! I den brännande försvarsfrågan vår förhalning dess enda ögonmärke och trots växande försvarsvänlighet hos många medlemmar af försvarsberedningarna "gjorde ministären ingenting, förhärdade sig i halsstarrigt egensinne och kunde endast i skrufvade formuleringar bekväma sig till det svaga löftet att efter de ordinarie nyvalen till riksdagens andra kammare (alltså i början af 1915) skulle några enstaka reformer framläggas". När innehållet af det epokgörande, för den senare genomförda försvarsreformen grundläggande Karlskronatalet kan framställas på detta sätt, har historikern afstått från hvarje, äfven det mest lättkontrollerade kraf på sanningsenlighet i skildringen och blifvit rätt och slätt politisk partigängare.

Det är tämligen uppenbart att en bedömare som anlägger så skefva synpunkter redan på ett faktiskt händelseförlopp inte kan vara den pålitligaste rapportör angående så svårbestämbara och subjektiva intryck underkastade företeelser som folkstämningarna gentemot de krigförande. Hr Hjärnes skildring lämnar följaktligen äfven i denna del rum för många anmärkningar. Särskildt ha hans antipati mot vänstern och hans öfverlägsna afsmak för "den s. k. fredsrörelsen" satt flera plumpar i rapporten. För hr Hjärne är fredsrörelsen helt enkelt ett användbart diplomatiskt verktyg i ententens händer, och den stat som vill tjäna fredsrörelsens syften anser han på längden inte kunna värja sig mot ententens pression till öppen allians mot Tyskland. I öfverensstämmelse med denna uppfattning tillåter han sig omtala besöken af franska och ryska agenter i Stockholm i förbindelse med "de parlamentariska intrigerna" för ett svenskt statsinitiativ till fredsmäkling och betraktar förslaget om ökadt parlamentariskt inflytande på utrikespolitiken som ett försök att bereda främmande diplomater tillfälle till öppen eller hemlig förhandling lika väl med medlemmarna af ett riksdagsutskott som med de fungerande ministrarna.

Att författaren tar deciderat parti för Tyskland är redan nämnt och ligger för öfrigt i sakens natur. Till hans förtjänst skall dock konstateras att hans sympatier inte tvinga honom som de tvingat flera af dem som i det stycket tänka lika med honom att i allt ta Tysklands uppträdande i försvar eller att engagera sig i det tyska hatet mot motståndarna. Han erkänner att Sverige har att beklaga sig öfver inträng från båda de stridande parternas sida och han påtalar de "tyska felgrepp" som kostat svenska medborgare lifvet. Klokheten af ockupationen af Belgien och Nordfrankrike är hr Hjärne tydligen inte rätt öfvertygad om, och han har ingen svårighet att förstå den sympatikonflikt som inträdet i kriget af Frankrike och England måste medföra, då Sverige med dem båda haft och har förbindelser af det stora värde att de inte utan djupgående skador kunna offras.

Allt detta träder emellertid i andra planet jämfört med det öfverskuggande ryska problemet. Hr Hjärne ser på Rysslands afsikter med alldeles samma ögon som hrr Hedin och Fahlbeck, och liksom de identifierar han Sveriges intressen i kriget med Tysklands, som han därför önskar den mest fullständiga seger. Det är begripligt om han med denna uppfattning har svårt att ge en fullt öfvertygande motivering för Sveriges neutralitet. Denna svårighet röjer sig också i hans oklara förhållande till den svenska aktivismen, som säges åsyfta endast verksamma förberedelser till afvärjandet af de faror so mhota upprätthållandet af Sveriges själfständighet och då i främsta rummet från rysk-engelska öfvergrepp. Med denna definition gör hr Hjärne anspråk på det aktivistiska namnet för alla deras räkning som "inte låta sig afskräckas från ett fördomsfritt bedömande af vår ställning i den nuvarande världskonflikten".

Detta anspråk kan ju i sin mån tjäna som illustration till en rysk iakttagares observation i Russkoje Slovo att aktivismen är dimmigt ogripbar: om rörelsen är liten, äro de olika meningar den rymmer så mycket flera. Men uttrycket för verklig svensk folkmening kan icke sökas i hr Hjärnes betraktelser. Oafsedt skilda personliga sympatier vägrar den svenska neutralitetspolitik som uppbäres af de svenska statsmakterna och stödes af folkets ojämförligt öfvervägande flertal att erkänna Sveriges intressen såsom oupplösligt förenade med någonderas af de krigförande. Just därför får den svenska neutraliteten en helt annan både principiell och praktisk styrka än som är möjlig med hr Hjärnes åskådning. I samlingen kring denna den äkta och öfvertygande neutralitetens tanke har hr Hjärne ingen röst med.

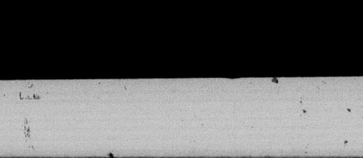

En svensk rekryteringsofficer klagade nyligen i ett bref till oss öfver svårigheten att skaffa skandinaviska rekryter. Med en ganska hörbar suck skref han: "Ett stort fel är, att skandinaverna ha godt om pengar, och att ingen fylla finnes; därför vilja de ej enlista." Och en så'n ska' kallas svensk!

•

"Manitoba Free Press" publicerade nyligen en redaktionell artikel om värfningen här i landet. I denna artikel påstods, att de "utländska" elementen här i landet visat ganska stor likgiltighet, då det gällt värfning. Vet då icke "Free Press", att det finnes ett skandinaviskt regemente i Canada, och att hundratals skandinaver tagit värfning i andra regementen? Skandinaverna åtminstone torde ha gjort nog och öfvernog.

•

Om det nu också förhållit sig så, att "utländingarna" icke gjort så mycket som de i själfva verket gjort, kan den frågan framställas: Skulle detta kunna anses vara nedsättande för dem?

•

Frågan för veckan.

Huru länge skall Tyskland kunna hålla ut mot sina påträngande och öfverlägsna fiender?

•

Om den nyheten kommer ut, att polisen söker tvinga fylleriister att afslöja, hvar de hafva sitt spritförråd, känna vi en hel del godt folk, som gärna ville ingå i poliskåren.

•

Tidningarna glädja sig säkerligen öfver, att "Deutschland" ändtligen gifvit sig af. Och tidningsläsarna med förresten.

•

Det är varmt här i Winnipeg all right, men det är ej så varmt som i öster och söder, ej häller så varmt som det blir för somliga längre fram.

•

Var det icke det vi sa? Äfven en så pass krigsentusiastisk tidning som den engelsksprråkliga "Canadian Courier" i Toronto erkänner i ett af sina senaste nummer, att mycket kommer att sägas efter kriget, som icke kan och bör sägas nu.

•

Hr Henning von Melsted har inte kunnat bli kvitt sin olyckliga kärlek till journalistiken. Nu har han börjat med en ny månadstidning, som naturligtvis inte kan heta någonting mindre än Sverige. Det första numret har just sändts ut till den svenska nationen. Redaktören framlägger där dels riktlinjerna för den svenska politiken, dels inbjudan till aktieteckning i tidningsföretaget. Dessutom har han producerat ett ansenligt antal artiklar, af hvilka en är ägnad åt en afsvärjelse af aktivismen. Hr von Melsted tycker visserligen att aktivisterna äro begåfvade men de ödsla krafter på en omöjlig politik. Sin nytta göra de i alla fall. Tänkaren i månadstidningen Sverige säger om aktivismen som den franska filosofen om det högsta väsendet: funnes inte aktivismen, finge regeringen se till att uppfinna den, till varning för dem som annars kunde ha lust att kränka oss hur mycket som hälst.

Själf vill hr von Melsted nådigast tillåta Sverige att fortsätta en af alla maktkombinationer oberörd neutralitetspolitik för den händelse världskriget slutar utan större rubbningar af det europeiska stormaktsläget. Men om, som hr von Melsted håller för sannolikt, Ryssland besegras och kapslas in, då har Sverige intet annat val än att söka det stöd som en orientering åt Tyskland skulle medföra. Det är alltså den Melstedska utrikespolitiken. För att vara svensk är den ju rätt originell i sin motivering för önskningarna om Tysklands seger. Det inrikespolitiska programmet har tre punkter: monarkism, merkantil utveckling och export på Amerika. Sverige har ännu större förutsättningar än Belgien att bli en industriell makt, säger hr von Melsted, som varit i Belgien. Endast på en punkt är Sveriges konkurrensduglighet mindre: Sverige har inte den billiga kraftkälla som heter en oupplyst folkstock af analfabeter. Denna brist är ju förarglig, men när hr von Melsted funderat litet närmare öfver den, har han kommit till slutsatsen att bristen egentligen är ett öfvertag. Dess bättre lär det således för förverkligandet af den Melstedska politiken bli obehöfligt att svenska folket göres till analfabeter. Hvilket onekligen hade varit otur äfven för spridningen af månadstidningen Sverige.

•

Statskyrkan är behöflig som en motvikt mot den frikyrkliga intoleransen, anser den socialdemokratiska Örebro-Kuriren. Dess uttalande i ämnet har närmast föranledts af ett angrepp som gamle P. P. W. riktat mot kristendomsundervisningen vid de allmänna läroverken, glömsk af de tider då han, själf kristendomslektor, af den trängsynta dogmatismen behandlades som en ungdomens läromästare i otro. Örebro-Kuriren anmärker att den forne rabulisten nu för länge sedan seglat till höger om statskyrkan, som han finner alltför fri och eftergifvande, och fogar till denna observation några reflexioner, som förtjäna uppmärksammas som uttryck för en viss mån ändrad uppfattning hos kulturintresserade socialdemokrater af statskyrkoproblemet:

Det är för nyteologien P. P. W. ber Gud bevara vårt svenska folk. Mot forskningen och det förutsättningslösa sanningssökandet förklarar han sitt krig. Och det betecknande är att i detta krig utpekar han statskyrkan som en af flenderna. Statskyrkan det är otron, d. v. s. toleransen, frikyrkan det är gammaltron, evangelium och hvad inte allt, kort sagdt, dogmtillbedjandet. Det är en intressant utveckling som afspeglas i denna motsatsställning. De frikyrkliga sekterna ha startats som protest mot statskyrkornas tvång och förstelning och i syfte att befrämja ett friare och friskare andligt lif. Nu äro redan efter 50 år rollerna ombytta. Det är statskyrkan som representerar toleransen, frikyrkan fanatismen. För den unga arbetarrörelsen i synnerhet kan denna iakttagelse inte undgå att få sina konsekvenser. Så länge religionen fortfar att behålla sitt välde öfver miljoner människors själar måste det sägas vara ett lifsbehof för samhället att en förutsättningslös, obunden och sanningen endast sökande teologisk forskning hålles vid makt. Skulle det visa sig att frikyrkoväldet inte ger rum för en dylik forskning, måste redan detta bidraga till att ge statskyrkan som institution en lifslängd som den under andra förutsättningar inte torde vara berättigad till.

•

Något måste göras här i Trosa för att de promenader mellan järnvägsstationen i Vagnhärad och en punkt på linjen, som påtvingas resande till och från Trosa, ej må behöfva fortsättas, skrifver Trosa-Tidningen i anledning af en bedröflig situation i kommunikationshänseende hvarom förut redogörelse lämnats. Tidningen fortsätter i begriplig indignation på sitt originella språk:

I den händelse blefve det till allvarsam skada för staden, och järnvägsstyrelsen bör få veta det och att Trosa ligger inom all heder och värdighet i Sverige. Vi finna också att det icke är nog med att beklaga detta närgående af våra intressen. För hvarje steg som vi och de våra måste obehöfligt taga, måste vi protestera, och det per saltum. Det är onaturligt, inför naturens och mänsklighetens dom fallande, att en passagerare icke skall få på- och afstiga vid den station, till hvilken han köpt biljett, utan nästan en half kilometer därifrån.

•

Om skådespelaren Gustaf Ranft, en broder till teaterkungen Albert Ranft i Stockholm, berättas följande historia:

Å Svenskan generalrepeterades en dag ett stycke, i hvilket Gustaf Ranft också hade en roll och i enlighet med denna vid något tillfälle skulle tända en cigarr. Han undfick också en sådan, men en sur och dålig, som inte ville brinna, hvarför han till sist förargad vid sidan om rollen utbrast:

— Fy tusan! Hva' är det här för en stinkadoros?

"Mäktig chef" (Albert Ranft), som satt på parkett, lär, irriterad af afbrottet, ha från ropat upp till scenen:

— Hva' falls? Står det där i rollen?

— Nå, kom det stoiskt lugna svaret — där står att det ska' vara havanna.

•

Pappan: — Kallar din lärare dig fortfarande för åsna och fårskalle?

Skolgossen: — Nej, se'n han blef vegetarian kallar han mig för busfrö och kålhufvud.

Läraren dikterar: — Fienden inbröt i Grekland och nedgjorde män och kvinnor och många barn. — — Har du många barn, Kristian?

Kristian: — Inte än, skolläraren...

•

— Hvad är det värsta med rikedomar? frågade magistern.

— Deras sällsynthet, svarade en af eleverna omedelbart.

•

Följande historia, som påstås vara sann, berättas i Stockholm:

För någon tid sedan anhöll en poliskonstapel en man som misstänktes ha stulit ett parti fläsk på 22 kg. Tjufven berättade villigt i hvilken affär han stulit fläsket, men ägaren förklarade sig ej ha med saken att göra.

— Släpp tjufven och ge honom fläsket! Jag gör ingenting åt saken. För anmäler man något, så bry herrarna sig aldrig om det och då kan det vara detsamma med det här också. Låt honom bara löpa — och säg honom att jag skänker honom fläsket, förklarade han.

Polisen hade alltså intet annat att göra än att släppa tjufven — men hvad skulle man göra med fläsket? Förordningarna äro inte lika enkla när det gäller tjufgodset som tjufven. Följden blef att fläsket stannade hos polisen.

Där låg det en tid och började redan sprida en mindre angenäm odör kring sig, när två detektivkonstaplar ingrepo och afgåfvo bud på partiet. Men det resolverades af vederbörande att detta var för lågt. Fläsket låg följaktligen kvar och det blef värre och värre med lukten. Då hittade ett ljushufvud på att fläsket rätteligen hörde hemma i polisens kriminalarkiv, och dit skickades det. Sedan man där några dagar hade lidit under följderna af en så väl ordnad lagskipning att den inte tillåter förstörandet af ruttet tjufgods, skref man förstås en inlaga till den afdelning hvarifrån fläsket hade kommit, med en väl formulerad och sträng anmaning att återhämta pesthärden i fråga, som ej längre kunde få kvarblifva i arkivet.

Hvar fläsket nu har hamnat, om arkivet har blifvit af med det eller ej, förmäler inte historien. Men det uppges att någonstans i polisen finns det fatala fläsket ännu.

N. F. B.

WINNIPEG CASH PRICES.

Tuesday, August 8th, 1916.

	Spot prices.	Prev. prices.
Wheat —		
No. 1 Northern	139⅛	137¾
No. 2 Northern	136⅞	135¾
No. 3 Northern	134⅜	131¼
No. 4	128⅝	127½
No. 5	122⅝	121½
No. 1 rejected seeds	130⅝	129½
No. 2 rejected seeds	128⅝	127½
No. 3 rejected seeds	122⅝	121½
No. 1 tough	128⅝	127½
No. 2 tough	126⅝	125½
No. 3 tough	123⅝	122½
No. 1 smutty	127⅝	126½
No. 2 smutty	125⅝	124½
No. 3 smutty	119⅝	119½
Oats —		
No. 2 C. W.	48⅛	48¾
No. 3 C. W.	47½	47¾
Ex. No. 1 feed	47½	47¾
No. 1 feed	47	47¼
No. 2 feed	46¾	47
Barley —		
No. 3	77½	77
No. 4	73½	73
Rejected	65½	65
Feed	65½	65
Flax —		
No. 1 N. W. C.	185⅝	186¾

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg
Tel. St. John 474.

DR. B. GERZABEK
LÄKARE.
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvorna, könS- och fruntimmerssjukdomar, så förlossningar och operationer. Behandling och utom hemmet, såväl som i mitt privata sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface ev. General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m. 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK.
678 Main Street (Alldeles bredvi Gordon-Mitchells apotek).
Kontorstelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 88
Ofvanför Elmwood Drug Store
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 769

J. A. McTAVISH, M. D
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 19 dag eller natt.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- ocl kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 8—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN
Advokat och Patent Solicitor
Farmers Building, Winnipeg, Man
utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar
Telefon Main 5142. Privattelef. 2357

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, MANITOBA

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRESKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg.

Canadian Northern Railway System

Ny väg till pacific-kusten o. östra Canada

Genom Jasper och Mount Robson Parks genom Yellowhead passet.
Genom det lägsta passet! Förbi de högsta bergen! Den rakaste linje med den lägsta lutningen, den nyaste ekiperingen och de modärnaste observationsvagnarna. Mycket artig betjäning — alla ifriga att göra eder resa värdefull.

Pacifickust exkursioner.
Biljetter till salu dagligen till d. 30 september. Vara till d. 31 oktober. Gälla för afbrott i resan på alla punkter.
Router—Gällande för tur och retur på Canadian Northern eller för resa på Canadian Northern och återresa på annan linje eller gällande för resa på annan linje och återresa på Canadian Northern.
Det finnes andra billiga returbiljetter under juni och juli.
Fråga biljettagenten.

Ostra Canada exkursioner.
Helt på järnväg eller via Great Lakes
Biljetter till salu dagligen till d. 30 september. Gälla 60 dagar. Afbrott i resan på alla punkter.
Router—Gällande tur och retur på järnväg eller båda vägarna via sjöarna.
Järnvägsroute—Via Canadian Northern nya route till Toronto och östern, via Nepigon Lake och genom mil efter mil af underbart land. Just lika svalt och uppfriskande som vid sjöarna, och biljettpriset är lägre.
Nya biblioteks- och observationsvagnar.
Fråga biljettagenten efter upplysningar och pamfletter om bergen och betjäningen eller tillskrif R. Creelman, Gen. Pass. Agent, Canadian Northern Railway, Winnipeg.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare
flyttar lördagen den 25 mars till sina nya lokaler i
SUITE 1, MANITOBA HALL BLK, 293 PORTAGE Ave.
och allmänheten inbjudes aflägga ett besök.

Tändernas vård
får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.
TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.
ALLT ARBETE GARANTERAS.
Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

PATTON'S
GLASSES CURE HEADACHES

Alla önska sina glasögon riktiga och önska dem genast. Våra glasögon tillverkas efter noggrant mått. Hvarje patient kan vara försäkrad om noggrant mått, den största komfort och den bästa stil.
R. J. PATTON
Optimetrist och Optiker. 211 ENDERTON BUILDING.
PORTAGE OCH HARGRAVE.
Förut föreståndare för Eaton's optiska afdelning.
TELEFON MAIN 9602.